

gere Tidrum. Hvis nu Reservecapitalen var filltet til Theaterbestyrelsens fuldkommen frie Raadighed, maatte Udvalget vistnok meget betvivle at kunne tilraade Thinget at bevilge denne Plan. Men da Thingets Bevillingsret herved er fuldstændig bevaret (See Anm. Pag. 49), vil Rigsdagen bestandigt have det i sin Magt at kontrollere et hvert Forbrug af Reservecapitalen, medens Theatret nærmest kun erholder Udbytte til, naar Omstændighederne retfærdiggjøre det, at faae Approbation paa Forbrug i eet Aar af, hvad der er oplagt i et andet, saaledes som Ministeriet har erklæret i en nærmere Udvikling, der er meddeelt Udvalget. Hertil kommer, at en Ombygning af Scenen forestaaer. Ministeriet har meddeelt, at „det ringeste Bekendtskab med den nuværende Tilstand af Scenen, Maskinfæstningen og de bag Scenen liggende Localer vil uden Tvivl overbevise Enhver om, at denne Deel af Bygningen er i den Grad forfalden og uhenftigtsmæssig, at en Ombygning af denne Deel af Huset ikke længer kan undværes.“ Men Befølgningerne herved maa nødvendigvis blive „saa betydelige, at ligesom Ministeriet ikke kan have noget Haab om, at Rigsdagen skulde ville billige en saadan Udgiftsudredelse i eet Aar, saaledes maatte Ministeriet ogsaa fra sit Standpunkt finde det i høi Grad betænkeligt at skulle andrage paa en saadan Udgift paa een Gang, som ikke kunde andet end blive Statskassen høist besværlig.“ Men ved Reservecapitalen vil en succesfuld Udredelse af Midlerne hertil blive mulig uden søielig Byrde for Statskassen. Derved vilde ogsaa noget Mere af det, Theatrets Indtægter overstride det calculerede Beløb, komme Theatrets egen Virksomhed og dette selv til Gode. Endelig fortjener at bemærkes, at et mere tilfredsstillende Maskineri og en Ombygning af Scenen vil medføre betydelige Besparselser for Theatret, dels derved, at de kostbare Bagtæpper, der nu hurtigt ødelægges ved den Maade, hvorpaa de trækkes op, længere conserveres, dels fordi et bedre Maskineri kræver færre Maskinfolk, og fordi Localer erholdes i Theaterbygningen, der nu maa leies. Udvalgets Fleertal troer derfor at burde tilraade Antagelsen af dette Forslag, hvorimod Mindretallet (H a s l e, M i l l e n, T s c h e r n i n g) foreslaaer ikke at bevilge Reservecapitalen, men derimod istedenfor denne opføre:

Hovedreparationer ved Theaterbygningen . . . . . 4,645 Rd.

Anmærkningerne under IV udgaaer, hvorimod der efter Hovedudgiftssummen 212,204 Rd.

16 §. tilføies følgende:

„Af Theatrets Overskud indbetales mindst $\frac{1}{3}$ i Statskassen. Theaterbestyrelsen er bemyndiget til at anvende indtil $\frac{2}{3}$ af Overskuddet til Theatrets Drift, det være til aarsviis Forbedring af Personalets Stilling og dets Forøgelse ved aarsviis Antagelse, eller til Forbedring af Theatrets Indretning og Udsmykkelse. Hvert Finantslovsforslag skal ved Fremlæggelsen være ledsaget af Bilag, som give Meddelelse om Overskuddets Anvendelse i det nærmest forudgaaende afsluttede Aar og Anvendning af den Anvendelse, som tilstiges i det Aar, Forslaget omfatter.“

Med Hensyn til de enkelte Poster skal Udvalget meddele Uddrag af flere af Ministeriet meddeelte Oplysninger.

Indtægten er tildeels som Følge af Tilskuersalens Ombygning anslaaet til et større Beløb end hidtil. Der rummes nu 200 Tilskuere flere og Prisen er for Parterret og tildeels anden Etage forhøiet; ogsaa med Hensyn til Billetsalget til forhøiet Pris er truffet Foranstaltninger, der efter den gjorte Erfaring virke heldigt, ligesom Billetsjouret formentes at være standset. Huset kan nu give en Indtægt af 1100 Rd. pr. Aften, medens den tidligere høieste Indtægt kun var 820 Rd. Gjennemsnitsindtægten maa imidlertid blive endeel lavere og har vist sig fra den 24de September til den 30te November at være 684 Rd. Da imidlertid Theatret i denne Tid har havt et Par Forestillinger af en festlig Charakter, der ved Salg til forhøiet Pris har indbragt ualmindelig høi Indtægt, ligesom ogsaa den nye Bygning har